

Наукові перспективи
Видавнича група

№12 (26)

2023

НАУКА і ТЕХНІКА

серія: право, серія: економіка, серія: педагогіка,
серія: техніка, серія: фізико-математичні науки

СЬОГОДНІ

З Україною

в серці!

Видавнича група «Наукові перспективи»

**Громадська наукова організація «Всеукраїнська Асамблея
докторів наук із державного управління»**

Громадська організація «Асоціація науковців України»

«Наука і техніка сьогодні»

*(Серія «Педагогіка», Серія «Право», Серія «Економіка»,
Серія «Фізико-математичні науки», Серія «Техніка»)*

Випуск № 12(26) 2023

Київ – 2023

Publishing Group «Scientific Perspectives»

**Public Scientific Organization «Ukrainian Assembly of
Doctors of Sciences in Public Administration»**

Public organization «Association of Scientists of Ukraine»

"Science and technology today"
*("Pedagogy" series, "Law" series, "Economics" series,
"Physical and mathematical sciences" series, "Technics" series)*

Issue № 12(26) 2023

Kiev – 2023

**«Наука і техніка сьогодні» (Серія «Педагогіка», Серія «Право»,
Серія «Економіка», Серія «Фізико-математичні науки», Серія «Техніка»):
журнал. 2023. № 12(26) 2023. С.850**

Згідно наказу Міністерства освіти і науки України від 07.04.2022 № 320 журналу присвоєно категорію "Б" із економіки та педагогіки (спеціальності – 015 - Педагогічні науки; 076 - Економічні науки)

Згідно наказу Міністерства освіти і науки України від 06.06.2022 № 530 журналу присвоєно категорію "Б" із права (спеціальність – 081 Юридичні науки)

Згідно наказу Міністерства освіти і науки України від 10.10.2022 № 894 журналу присвоєно категорію "Б" із техніки (спеціальність - 122 Комп'ютерні науки)

Журнал видається за підтримки Міждержавної гільдії інженерів консультантів, Інституту філософії та соціології Національної Академії Наук Азербайджану (Баку, Азербайджан), громадської організації «Християнська академія педагогічних наук України» та громадської організації «Всеукраїнська асоціація педагогів і психологів з духовно-морального виховання»

Рекомендовано до видавництва Президією громадської наукової організації «Всеукраїнська Асамблея докторів наук з державного управління» (Рішення від 24.10.2023, №6/10-23)

Журнал включено до міжнародної наукометричної бази Index Copernicus (IC), міжнародної пошукової системи Google Scholar та до міжнародної наукометричної бази даних Research Bible

Головний редактор: Сопілко Ірина Миколаївна - доктор юридичних наук, професор, Відмінник освіти України, Лауреат Премії Президента України для молодих вчених, Лауреат Премії Верховної Ради України найталановитішим молодим ученим в галузі фундаментальних і прикладних досліджень та науково-технічних розробок, академік Академії наук вищої школи України, Заслужений юрист України (Київ, Україна)

Редакційна колегія

- Артемчук Володимир Олександрович - доктор технічних наук, старший науковий співробітник, старший науковий співробітник Інституту проблем моделювання в енергетиці ім. Г.Є. Пухова НАН України (Київ, Україна)
- Бахов Іван Степанович – доктор педагогічних наук, професор, завідувач кафедри іноземної філології та перекладу Міжрегіональної академії управління персоналом (Київ, Україна)
- Будник Вікторія Анатоліївна - кандидат економічних наук, професор, професор кафедри бізнес-логістики та транспортних технологій Державного університету інфраструктури та технологій (Київ, Україна)
- Волк Павло Павлович – доцент кафедри водної інженерії та водних технологій Національного університету водного господарства та природокористування (Рівне, Україна)
- Гирка Ольга Ігорівна - кандидат технічних наук, доцент, доцент кафедри товарознавства, митної справи та управління якістю Львівського торговельно-економічного університету (Львів, Україна)
- Гнатюк Сергій Олександрович - кандидат технічних наук, доцент, заступник декана факультету аеронавігації, електроніки та телекомунікацій Національного авіаційного університету (Київ, Україна)
- Дацій Олександр Іванович - доктор економічних наук, професор, Заслужений працівник освіти України, завідувач кафедри фінансів, банківської та страхової справи Міжрегіональної академії управління персоналом (Київ, Україна)
- Дівізюк Михайло Михайлович - доктор фізико-математичних наук, професор, Завідувач відділу Відділу цивільного захисту та інноваційної діяльності Державної установи Інститут геохімії навколишнього середовища Національної академії наук України (Київ, Україна)
- Дяденчук Альона Федорівна - кандидат технічних наук, старший викладач кафедри вищої математики і фізики Таврійського державного агротехнологічного університету імені Дмитра Моторного (Мелітополь, Україна)
- Забулонов Юрій Леонідович - доктор технічних наук, професор, Член-кореспондент НАН України, директор Державної установи «Інститут геохімії навколишнього середовища Національної академії наук України» (Київ, Україна)
- Льїн Валерій Юрійович - доктор економічних наук, професор (Київ, Україна)
- Ляїна Анастасія Олександрівна - кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри публічного управління і адміністрування Національного торговельно-економічного університету (Київ, Україна)
- Кардаш Оксана Любомирівна – кандидат економічних наук, доцент кафедри комп'ютерних технологій та економічної кібернетики Навчально-наукового інституту автоматики, кібернетики та обчислювальної техніки Національного університету водного господарства та природокористування (м. Рівне, Україна)

- Квасніков Володимир Павлович — доктор технічних наук, професор, завідувач кафедри комп'ютеризованих електротехнічних систем та технологій Національного авіаційного університету (Київ, Україна)
- Коваленко Валентин Васильович - доктор юридичних наук, професор, провідний науковий співробітник сектору авторського права та суміжних прав лабораторії авторського права та інформаційних технологій Науково-дослідного центру судової експертизи з питань інтелектуальної власності Міністерства юстиції України (Київ, Україна)
- Коваленко Олена Михайлівна - кандидат педагогічних наук, провідний науковий співробітник відділу профільного навчання Інституту педагогіки НАПН України (Київ, Україна)
- Комнатний Сергій Олександрович - докторант кафедри філософії права та юридичної логіки Національної академії внутрішніх справ (Київ, Україна)
- Кравчук Володимир Миколайович — доктор юридичних наук, доцент, доцент кафедри конституційного, адміністративного та міжнародного права Волинського національного університету імені Лесі Українки (Луцьк, Україна)
- Кузьмич Людмила Володимирівна - доктор технічних наук, головний науковий співробітник Інституту водних проблем і меліорації Національної академії аграрних наук України (Київ, Україна)
- Куницький Сергій Олександрович - кандидат технічних наук, старший дослідник, провідний науковий співробітник науково-дослідної частини Національного університету водного господарства та природокористування (Рівне, Україна)
- Лук'янчук Олександр Петрович — кандидат технічних наук, доцент, доцент кафедри будівельних, дорожніх, меліоративних, сільськогосподарських машин та обладнання Національного університету водного господарства та природокористування (Рівне, Україна)
- Маджд Світлана Михайлівна - доктор технічних наук, професор, професор кафедри зеленої економіки та економіки природокористування Державної екологічної академії післядипломної освіти та управління (Київ, Україна)
- Мануель Давид Массено - доцент відділу права та захисту даних, старший науковий співробітник і член координаційного комітету лабораторії UbiNET, запрошений член PDPC, член-консультант комісії цифрового права муніципальних адвокатських колегій Кампінаса та Прая-Гранде (Сан-Паулу), а також Комісії з інновацій, управління та технологій муніципальної адвокатської колегії Гуарульюса, коментатор IODA, почесний член IDEIA Institute, член Наукового комітету MICHR, член EDEN, член-кореспондент RedNAC, член UMAU, член-кореспондент UBAU (Португалія)
- Микитин Тарас Миронович - кандидат технічних наук, завідувач кафедри менеджменту Рівненського державного гуманітарного університету (Рівне, Україна)
- Миргород-Карпова Валерія Валеріївна - кандидат юридичних наук, заступник директора з наукової роботи, старший викладач кафедри адміністративного, господарського права та фінансово-економічної безпеки Сумського державного університету (Суми, Україна)
- Мізюк Вікторія Анатоліївна - кандидат педагогічних наук, доцент, декан факультету управління, адміністрування та інформаційної діяльності Ізмаїльського державного гуманітарного університету (Ізмаїл, Україна)
- Мірошніченко Валентина Іванівна - доктор педагогічних наук, професор, завідувач кафедри психології, педагогіки та соціально-економічних дисциплін Національної академії Державної прикордонної служби України імені Богдана Хмельницького (Хмельницький, Україна)
- Міхальський Томаш — доктор наук, доцент кафедри географії регіонального розвитку Гданського університету (Польща)
- Огієнко Микола Миколайович - кандидат технічних наук, професор кафедри організації авіаційних робіт та послуг Національного авіаційного університету (Київ, Україна)
- Одарченко Роман Сергійович - завідувач кафедри телекомунікаційних та радіоелектронних систем Національного авіаційного університету (Київ, Україна)
- Оніщенко Наталія Миколаївна - доктор юридичних наук, професор, Заслужений юрист України, академік НАПрН України, завідувач відділу теорії держави і права Інституту держави і права ім. В.М.Корецького НАН України (Київ, Україна)
- Опанасенко Володимир Миколайович — доцент кафедри комп'ютеризованих електротехнічних систем та технологій Національного авіаційного університету (Київ, Україна)
- Охрімченко (Жмурко) Тетяна Олександрівна - старший науковий співробітник кафедри комп'ютеризованих систем управління Національного авіаційного університету (Київ, Україна)
- Павлов Костянтин Володимирович — доктор економічних наук, професор, завідувач кафедри підприємництва і маркетингу Волинського національного університету імені Лесі Українки (Луцьк, Україна)
- Поліщук Віталій Васильович — кандидат сільськогосподарських наук, завідувач відділу зрошення, відділення меліорації Інституту водних проблем і меліорації Національної академії аграрних наук України (Київ, Україна)
- Приходькіна Наталія Олексіївна - доктор педагогічних наук, професор кафедри педагогіки, адміністрування і спеціальної освіти Навчально-наукового інституту менеджменту та психології ДЗВО «Університет менеджменту освіти» НАПН України (Київ, Україна)
- Стахова Анжеліка Петрівна — старший викладач кафедри комп'ютеризованих електротехнічних систем та технологій Національного авіаційного університету (Київ, Україна)
- Турчинова Ганна Володимирівна — кандидат педагогічних наук, доцент, декан факультету природничо-географічної освіти та екології Національного педагогічного університету імені М.П. Драгоманова (Київ, Україна)
- Фесенко Андрій Олексійович - кандидат технічних наук, асистент кафедри кібербезпеки та захисту інформації Київського національного університету імені Тараса Шевченка. (Київ, Україна)
- Черненко Варвара Петрівна - кандидат фізико-математичних наук, доцент кафедри інформатики і вищої математики Кременчуцького національного університету імені Михайла Остроградського (Кременчук, Україна)
- Чернуха Надія Миколаївна — доктор педагогічних наук, професор, професор кафедри соціальної реабілітації та соціальної педагогіки Київського національного університету імені Тараса Шевченка (Київ, Україна)
- Чумак Оксана Володимирівна - доктор економічних наук, доцент, науковий співробітник відділу статистики і аналітики вищої освіти Державної наукової установи «Інститут освітньої аналітики», (Київ, Україна)
- Шандра Наталія Андріївна - кандидат педагогічних наук, доцент кафедри іноземних мов для природничих факультетів Львівського національного університету імені Івана Франка (Львів, Україна)
- Шеремет Інеса Володимирівна - кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри медикобіологічних та валеологічних основ охорони життя і здоров'я Національного педагогічного університету ім. М. П. Драгоманова (Київ, Україна)
- Якимчук Аліна Юріївна - доктор економічних наук, професор, Академік економічних наук України, професор кафедри державного управління, документознавства та інформаційної діяльності Національного університету водного господарства та природокористування (Рівне, Україна)
- Якимчук Олег Феодосійович - керівник групи білінгу Відділу бізнес-систем Департаменту інформаційних технологій ПРАТ «Рівнеобленерго» (Рівне, Україна)
- Яцишин Андрій Васильович - доктор технічних наук, старший науковий співробітник, провідний науковий співробітник Відділу цивільного захисту та інноваційної діяльності Державної установи «Інститут геохімії навколишнього середовища Національної академії наук України» (Київ, Україна)

Статті розміщені в авторській редакції. Відповідальність за зміст та орфографію поданих матеріалів несуть автори.

© автори статей, 2023

© Видавнича група «Наукові перспективи», 2023

ЗМІСТ

СЕРІЯ «Право»

Білоус К.В.

ПРОБЛЕМИ ЗАПРОВАДЖЕННЯ ОBOB'ЯЗКОВОЇ МЕДІАЦІЇ ДЛЯ РОЗГЛЯДУ МАЛОЗНАЧНИХ СПРАВ У ЦИВІЛЬНОМУ СУДОЧИНСТВІ

14

Гарашук В.М., Дмитрик О.О., Федчишин С.А.

ПЕРЕМІЩЕННЯ ТОВАРІВ ЧЕРЕЗ МИТНИЙ КОРДОН УКРАЇНИ: ОКРЕМІ ПРОЗИЦІЇ ЩОДО УДОСКОНАЛЕННЯ

27

Гнатів О.Б., Паламар С.Б.

ОСОБЛИВОСТІ ВІДШКОДУВАННЯ ШКОДИ, СПРИЧИНЕНОЇ НЕПОВНОЛІТНИМИ ОСОБАМИ

40

Гриценко В.Є.

ДЕЯКІ АСПЕКТИ ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНОГО ВЕКТОРУ РОЗВИТКУ АДМІНІСТРАТИВНОГО ПРАВА

50

Дзевелюк М.В., Дзевелюк А.В., Чернищук Н.В.

ЦИФРОВІ ТЕХНОЛОГІЇ І ПРАВО: ВИКЛИКИ ЦИФРОВОЇ ТРАНСФОРМАЦІЇ ТА КІБЕРБЕЗПЕКА

62

Дичко О.О., Лозко А.А., Карлов О.Ю.

ТЕОРЕТИЧНІ ТА ПРАВОВІ ЗАСАДИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ГЕНДЕРНОЇ РІВНОСТІ В СЕКТОРІ БЕЗПЕКИ ТА ОБОРОНИ

73

Драчов О.В.

ЄДИНИЙ СТРАХОВИЙ РИНОК ЄВРОПЕЦЬСОГО СПІВТОВАРИСТВА, ЯК СКЛАДОВА ЄДИНОГО ФІНАНСОВОГО РИНКУ СПІЛЬНОТИ: СТАНОВЛЕННЯ ТА СЬОГОДЕННЯ

84

Журавльов М.В.

ЗАЛУЧЕННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ РЕСУРСІВ ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ ЯК ДЖЕРЕЛО ДОСЛІДЖЕННЯ ПРОБЛЕМАТИКИ СОЦІАЛЬНОГО ЗАХИСТУ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ У ЗБРОЙНИХ СИЛАХ УКРАЇНИ

96

- Ільющенко Д.В.** 108
*ВИТОКИ СТАНОВЛЕННЯ ПРИНЦИПУ НЕЗАСТОСУВАННЯ СИЛИ
АБО ПОГРОЗИ СИЛОЮ В МІЖНАРОДНОМУ ПРАВІ*
- Колпаков В.К.** 116
*СИСТЕМАТИКА ЗАСАД ДИСЦИПЛІНАРНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ
ДЕРЖАВНИХ СЛУЖБОВЦІВ*
- Маньгора В.В., Вітвіцький М.В.** 129
*СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО КЛАСИФІКАЦІЇ ГОСПОДАРСЬКИХ
ДОГОВОРІВ*
- Маньгора Т.В., Гонтарук Я.В., Опаренюк К.І.** 144
*РЕФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ ДЕРЖАВНИХ ОРГАНІВ У СФЕРІ
ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ В УКРАЇНІ*
- Маньгора Т.В., Семенюта О.С.** 155
*АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ПРАВОВОГО СТАТУСУ НАЦІОНАЛЬНОЇ
СЛУЖБИ ПОСЕРЕДНИЦТВА І ПРИМИРЕННЯ*
- Мінакова Є.В.** 169
*ІНСТИТУЦІЙНА СИСТЕМА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВ І СВОБОД
ВНУТРІШНЬО ПЕРЕМІЩЕНИХ ОСІБ В УМОВАХ ВОЄННОГО
СТАНУ: ТЕОРЕТИЧНІ ТА ПРАВОВІ АСПЕКТИ*
- Орбець К.М.** 182
*ПРОБЛЕМИ РОЗМЕЖУВАННЯ КРИМІНАЛЬНИХ ПРАВОПО-
РУШЕНЬ ПРОТИ ПОРЯДКУ КОРИСТУВАННЯ ВІЙСЬКОВИМ
МАЙНОМ І ЙОГО ЗБЕРЕЖЕННЯ ТА СУМІЖНИХ КРИМІНАЛЬНИХ
ПРАВОПОРУШЕНЬ*
- Палієнко А.В.** 195
*РЕГЛАМЕНТ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ ЄС № 912/2014
ВІД 23 ЛИПНЯ 2014 РОКУ: ЮРИДИЧНИЙ АНАЛІЗ*
- Сопілко І.М., Токарева К.С.** 204
*ГЕНЕЗИС НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ ПРОБЛЕМИ ВИЗНАЧЕННЯ
СУТНОСТІ ТА ЗМІСТУ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВИХ ЗАСАД
ДІЯЛЬНОСТІ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ*

Фастовець Н.В., Гончарук О.В., Борденюк О.В.

220

*СУДОВА СИСТЕМА ТА ПРОЦЕДУРИ ВИРІШЕННЯ СПОРІВ:
ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ ТА РЕФОРМИ*

Христинченко Н.П.

234

*ОСОБЛИВОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ АДВОКАТА ЯК УЧАСНИКА
ПРОВАДЖЕННЯ У СПРАВАХ ЩОДО ОСКАРЖЕННЯ ІНДИВІ-
ДУАЛЬНИХ ТА НОРМАТИВНО-ПРАВОВИХ АКТІВ*

СЕРІЯ «Економіка»

Гаврилко Т.О., Герасименко Я.О.

241

*СТРАХОВІ РИЗИКИ СТРАХОВОЇ КОМПАНІЇ В ПЕРІОД ВОЄННОГО
СТАНУ*

Залізнюк В.П.

253

*ОСОБЛИВОСТІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ТРУДОВИМИ РЕСУРСАМИ
ПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВ*

Нечипорук О.В.

262

СУЧАСНІ ПІДХОДИ ТА МЕТОДИ УПРАВЛІННЯ ПРОЄКТАМИ

Павлова Г.Є., Приходько І.П., Стасюк К.В.

273

ПОНЯТТЯ ФАКТОРИНГУ ТА ЙОГО ВІДОБРАЖЕННЯ В ОБЛІКУ

Пономарьова Т.В., Валькова Ю.Г.

283

ПОДАТКОВЕ ПЛАНУВАННЯ ПОДАТКУ НА ПРИБУТОК

Пономарьова Т.В., Спесива К.Ю.

295

*ВИБІР ОПТИМАЛЬНОГО МЕТОДУ НАРАХУВАННЯ АМОРТИЗАЦІЇ
НА СІЛЬСЬКОГОПОДАРСЬКОМУ ПІДПРИЄМСТВІ*

Рябенська М.О., Мазуркевич І.О.

305

*УПРАВЛІННЯ ЛОЯЛЬНІСТЮ СПОЖИВАЧІВ У СФЕРІ РЕСТО-
РАННОГО БІЗНЕСУ*

Ставерська Т.О., Глущенко І.А., Лисак Г.Г.

315

*ФІНАНСОВІ ТЕХНОЛОГІЇ (FINTECH) ТА ЇХ ВПЛИВ НА ЦИФРОВУ
ЕКОНОМІКУ*

Уланова С.І., Плуталов С.І., Дрібнич В.В.*ПРО РОЗВИТОК АВТОРСЬКОГО ПРАВА В ТЕАТРАЛЬНОМУ
МИСТЕЦТВІ УКРАЇНИ КРИЗЬ ПРИЗМУ ЕКОНОМІКО-ПРАВОВИХ ТА
ОРГАНІЗАЦІЙНИХ ЗАСАД*

327

Юрчук Н.П., Кіпоренко С.С.*ЦИФРОВІ ІННОВАЦІЇ ЯК ЧИННИК РОЗВИТКУ КОРМОВИРОБ-
НИЦТВА*

340

СЕРІЯ «Педагогіка»**Burovska O.A.***LEXICAL COMPETENCE IN INDONESIAN ORAL SPEECH OF FUTURE
PHILOLOGISTS: EXPERIMENTAL VERIFICATION OF THE
FORMATION EFFECTIVENESS*

356

Haieva P.O., Bondarenko O.I.*INNOVATIVE EDUCATIONAL METHODS USING ROLE GAMES IN
LEARNING ENGLISH IN A PROFESSIONAL CONTEXT*

371

Kindzhybala O.S.*CRITERIA AND SYNDARTS FOR ASSESSING LINGUISTIC AND
SOCIOCULTURAL COMPETENCE OF THE KOREAN LANGUAGE IN
ORAL SPEECH*

382

Petliovana L.L., Sukhovetska S.V., Shadura V.A.*METHODS OF ASSESSING STUDENTS' LEARNING ACHIEVEMENTS IN
A FOREIGN LANGUAGE*

393

Shenderuk O.B., Perminova V.A., Lytvyn S.V.*MODERN EDUCATIONAL CHALLENGES*

405

Slobodynska O.A.*SOCIO-CULTURAL COMPETENCE OF FUTURE MUSIC TEACHERS IN
THE CONTEXT OF PRACTICAL SUPPORT*

414

Василюк В.М.*СУТНІСТЬ ПОНЯТТЯ «ДОСЛІДНИЦЬКА КОМПЕТЕНТНІСТЬ
МАЙБУТНІХ ПЕРЕКЛАДАЧІВ»*

423

Григорчук Т.В.*ОРГАНІЗАЦІЯ САМОСТІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ
ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ ДЛЯ РОЗВИТКУ ЇХНЬОГО ЛОГІЧНОГО
МИСЛЕННЯ*

436

Драгомирецька О.О.*КОМУНІКАТИВНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ ІНОЗЕМНИХ СТУДЕНТІВ
ТЕХНІЧНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ: СИСТЕМА ЗНАНЬ ТА ВМІНЬ*

446

Єщенко М.М.*МЕТОДИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ З РОЗВИТКУ ГРОМАДЯНСЬКИХ
КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ КЕРІВНИКІВ ЗАКЛАДІВ ЗАГАЛЬНОЇ
СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ*

457

Заневський І.П.*ОСОБЛИВОСТІ ФУНКЦІОНАЛЬНОЇ ПІДГОТОВКИ БАСКЕТБОЛІСТІВ*

474

Каплінський В.В., Дамзін О.В., Тетерук Р.О.*МЕТОДОЛОГІЧНІ ОСНОВИ ОСОБИСТІСНО-ПРОФЕСІЙНОГО
СТАНОВЛЕННЯ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ В СИСТЕМІ ПЕДАГОГІЧНОЇ
ОСВІТИ УКРАЇНИ (КІН. ХХ – ПОЧ. ХХІ СТ.)*

482

Кримова Н.О., Колонтай Д.В.*ПСИХОЛОГО-ПСИХОЛОГІЧНІ УМОВИ РОЗВИТКУ РЕФЛЕКСІЇ ТА
КРИТИЧНОГО МИСЛЕННЯ*

495

Кузнецов Р.М.*ФОРМУВАННЯ ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНІХ БАКАЛАВРІВ ПРОФЕ-
СІЙНОЇ ОСВІТИ ДО ВПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙНИХ
ТЕХНОЛОГІЙ: ТЕОРЕТИКО-МЕТОДИЧНИЙ АСПЕКТ*

507

Макаренко І.Є.*ЩОДО ПРОБЛЕМИ СТИМУЛЮВАННЯ ТА МОТИВАЦІЇ ПЕДАГО-
ГІЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ ДО ПРОФЕСІЙНО-ОСОБИСТІСНОГО
САМОРОЗВИТКУ В СИСТЕМІ ПЕДАГОГІЧНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ*

520

Мовчан Л.В., Каричковська С.П., Чучмій І.І.*ВПРОВАДЖЕННЯ ПЕРСОНАЛІЗОВАНОГО НАВЧАННЯ ДИСЦИПЛІН
ГУМАНІТАРНОГО ПРОФІЛЮ У ВИЩІЙ ШКОЛІ ЯК ЧИННИК
ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ ОСВІТИ*

537

Онипченко О.І., Сургова С.Ю., Білозерова М.В.*ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ СОЦІАЛЬНИХ ПРАЦІВНИКІВ ДО
СОЦІАЛЬНОЇ ПРОФІЛАКТИКИ ТОРГІВЛІ ЛЮДЬМИ У ЗАКЛАДАХ
ВИЩОЇ ОСВІТИ*

549

**Остапенко Е.М., Коробко Т.О., Сокальська Н.Л., Волкова Н.В.,
Квітко Н.М.**

563

*ЕЛЕКТРОННА ОСВІТА В ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ ПІД ЧАС
ВОЄННИХ ДІЙ В УКРАЇНІ*

Сікорин У.Б., Стецьків А.О., Рушак Н.І., Малофій М.Л.

575

*ВИКОРИСТАННЯ SERVICU LEARNING APPS ПРИ ВИВЧЕННІ
ФАРМАЦЕВТИЧНОЇ ХІМІЇ*

Струк А.В., Галушак О.В.

586

*ФОРМУВАННЯ ТЕРМІНОЛОГІЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ
ФАХІВЦІВ ЕКОНОМІЧНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ*

Ступак О.Ю., Чуто К.О.

593

*ФОРМУВАННЯ КОМП'ЮТЕРНОЇ ГРАМОТНОСТІ ДІТЕЙ СТРАШОГО
ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ В УМОВАХ ЗАКЛАДІВ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ*

Харківська А.А.

602

*РОЗВИТОК МУЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ У ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ
ПЕДАГОГІЧНОЇ ОСВІТИ*

Шевченко О.М., Лещенко Т.О., Жовнір М.М.

612

*ІНТЕГРАЦІЯ ІНТЕРАКТИВНИХ ОСВІТНІХ ТЕХНОЛОГІЙ У
НАВЧАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ЯК ІНОЗЕМНОЇ В ЗАКЛАДІ
ВИЩОЇ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ*

СЕРІЯ «Фізико-математичні науки»

Рамазанов Д.М., Анохін І.Є.

626

*РОЗРОБКА ВОЛЬФРАМОВОГО МАТРИЧНОГО КОЛІМАТОРА ДЛЯ
ЕЛЕКТРОННОЇ ПРОСТОРОВО ФРАКЦІОНОВАНОЇ ТЕРАПІЇ*

СЕРІЯ «Техніка»

Kulbovskiy I.I., Holub H.M., Kozachuk O.I.

637

*DEVELOPMENT OF BASIC PROJECT MANAGEMENT STRATEGIES
FOR THE PRODUCTION AND USE OF TECHNICAL CAPABILITIES BY
RAILWAY TRANSPORT UNITS DURING A FULL-SCALE INVASION OF
UKRAINE*

Nagachevska O.O., Rusyn V.I., Nahachevska M.V.

MULTILINGUAL INTERNAL COMMUNICATION PRACTICES IN WEB APPLICATION DEVELOPMENT FOR EARLY-STAGE INFORMATION TECHNOLOGY VENTURES

649

Yusyn Ya.O.

TECHNICAL AND LEGAL MEANS OF LIMITING ACCESS TO OPEN SOURCE SOFTWARE

664

Білоконь О.С.

ОСОБЛИВОСТІ ДЕТЕКТУВАННЯ ТА ОЦІНКИ ТРАЄКТОРІЇ МОБІЛЬНОГО РОБОТА

672

Глазунова О.Г., Золотуха Р.А.

РОЗРОБКА ВЕБ-ДОДАТКУ ДЛЯ АВТОМАТИЗАЦІЇ ПРОЦЕСУ ФОРМУВАННЯ КОМАНД В ІТ

689

Ільїн С.В., Холод Є.Л., Мазничко А.Б.

ОРГАНІЗАЦІЯ ДАНИХ В ЕЛЕКТРОННОМУ МІКРОФІЛЬМІ

701

Ковальський Б.М., Гавриш Б.М., Занько Н.В.

МОДЕЛЬ ФУНКЦІОНУВАННЯ ІТ-СИСТЕМИ КОНТРОЛЮ ЯКОСТІ ПОЛІГРАФІЧНОЇ ПРОДУКЦІЇ НА ОПЕРАЦІЙНОМУ РІВНІ

713

Носко С.В., Костюк Д.В., Галецький О.С.

ВПЛИВ ГІДРОДИНАМІЧНИХ ФАКТОРІВ НА РІВНОМІРНІСТЬ ТОВЩИНИ РІДИННОГО ШАРУ ПРИ ЕКСТРУЗІЙНОМУ НАНЕСЕННІ

726

Половенко Л.П., Мерінова С.В.

ЙМОВІРНІСНО-СТАТИСТИЧНІ МЕТОДИ У ВИЯВЛЕННІ КІБЕРІНЦИДЕНТІВ: ІННОВАЦІЙНІ ПІДХОДИ

737

Пшеничнюк А.О.

ПІДВИЩЕННЯ ШВИДКОДІЇ АКТУАЛІЗАЦІЇ СИТУАЦІЙНОЇ ОБІЗНАНОСТІ В ГІС ЗА РАХУНОК ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЇ З КОМПЛЕКСІВ БПЛА

750

Селіванов В.Л., Гуцуляк Н.А., Саницький А.П.

ОДИН ПІДХІД ДО ПРИСКОРЕННЯ ЕКСПОНЕНЦІЮВАННЯ НА ПОЛЯХ ГАЛУА ДЛЯ КРИПТОГРАФІЧНИХ ЗАСТОСУВАНЬ

767

Січко Т.В., Зелінська О.В., Потапова Н.А.

780

*ПРИКЛАДНІ КОМП'ЮТЕРНІ ТЕХНОЛОГІЇ КОНТЕНТ-АНАЛІЗУ
ІНТЕРНЕТ-РЕСУРСІВ*

Федорін І.В., Бондарчук Є.І.

792

*ОГЛЯД СУЧАСНИХ ПІДХОДІВ ДО ВИЗНАЧЕННЯ ФІЗИЧНОЇ
ВТОМИ ЗА ДОПОМОГОЮ МОДЕЛЕЙ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ НА
ОСНОВІ АНАЛІЗУ СЕРЦЕВИХ СИГНАЛІВ*

Федорін І.В., Кройс Н.І.

806

*ПРОГРАМНИЙ ДОДАТОК ДЛЯ ВІЗУАЛІЗАЦІЇ ТА ОБРОБКИ
ТРЬОХВИМІРНИХ УЛЬТРАЗВУКОВИХ ЗОБРАЖЕНЬ*

Федорін І.В., Кройс Н.І.

820

*ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ТА МЕТОДОЛОГІЯ ТРИВИМІРНОЇ
КОМП'ЮТЕРНОЇ ВІЗУАЛІЗАЦІЇ УЛЬТРАЗВУКОВИХ ЗОБРАЖЕНЬ*

Федорін І.В., Синчук В.П.

834

*РОЗРОБКА ТА ОЦІНКА МОДЕЛЕЙ МАШИННОГО НАВЧАННЯ ДЛЯ
ПРОГНОЗУВАННЯ ФІБРИЛЯЦІЇ ПЕРЕДСЕРДЬ НА ОСНОВІ ДАНИХ
ЕЛЕКТРОКАРДІОГРАМИ*

УДК 378.147

[https://doi.org/10.52058/2786-6025-2023-12\(26\)-537-548](https://doi.org/10.52058/2786-6025-2023-12(26)-537-548)

Мовчан Людмила Володимирівна кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри української та іноземних мов, Уманський національний університет садівництва, вул. Інститутська, 1, м. Умань, 20301, тел.: (093)644-35-82, <https://orcid.org/0000-0002-5611-5224>

Каричковська Світлана Петрівна кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри української та іноземних мов, Уманський національний університет садівництва, вул. Інститутська, 1, м. Умань, 20301, тел.: (098)885-88-15, <https://orcid.org/0000-0002-0620-4392>

Чучмій Ірина Іванівна викладач кафедри української та іноземних мов, Уманський національний університет садівництва, вул. Інститутська, 1, м. Умань, 20301, тел.: (050)441-82-67, <https://orcid.org/0000-0001-7393-80-81>

ВПРОВАДЖЕННЯ ПЕРСОНАЛІЗОВАНОГО НАВЧАННЯ ДИСЦИПЛІН ГУМАНІТАРНОГО ПРОФІЛЮ У ВИЩІЙ ШКОЛІ ЯК ЧИННИК ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ ОСВІТИ

Анотація. В статті розглянуто особливості персоналізованого навчання при викладанні гуманітарних наук у закладах вищої освіти України як інноваційної технології покращення якості освіти. Сьогодні в освіті широкого поширення набувають різні види і форми освіти, що є провідною умовою всебічного розвитку особистості, збагачення її творчого потенціалу, засобом реалізації здібностей, а також зростанням професійної компетенції, удосконаленням раніше здобутих знань, умінь і навичок.

Автори зауважують, що нові умови вимагають нових підходів. Сьогодні кожному педагогу важливо усвідомити завдання підготувати не студентів-формалістів, які здатні лише відтворювати набуті в процесі навчання знання, але таких, що вміють творчо мислити, зіставляти та аналізувати факти, аргументовано захищати власну точку зору. Вони повинні мати достатню теоретичну підготовку, яку б уміли реалізувати на практиці в житті та для подальшого навчання. Щоб бути готовими до навчання, роботи та життя в технологічному суспільстві, студентам потрібна здатність збирати, розуміти, оцінювати, синтезувати і відтворювати інформацію та ідеї, проводити оригінальні дослідження, уміти брати на себе відповідальність та вирішувати проблеми, аналізувати та створювати великий обсяг друкованих і недрукованих текстів у старих і нових медіаформах.

Зазначається, що для розкриття творчих можливостей студентів, задоволення їх особистих та суспільних інтересів, викладачу необхідно володіти методиками, які стимулюють конструктивно-критичне мислення, розвивають творчі здібності здобувачів освіти. Досягнути цих завдань можливо тільки за умови інноваційного, творчого підходу до процесу навчання. Автори наголошують, що використання персоналізованого навчання у закладах вищої освіти сприяє кращому опануванню ключових компетентностей, що є головним критерієм якості освіти. Персоналізоване навчання – це освітній підхід, який враховує особливі потреби, інтереси та сильні сторони кожного студента та забезпечує унікальний досвід навчання на основі індивідуальних рис здобувачів освіти.

Ключові слова: персоналізоване навчання, інноваційні засоби навчання, вища школа, нові виклики суспільства, покращення якості освіти.

Movchan Liudmyla Volodymyrivna Candidate of Pedagogical Sciences, Associate Professor, Associate Professor of the Department of Ukrainian and Foreign Languages, Uman National University of Horticulture, Instytutaska St., 1, Uman, 20301, tel.: (093)644-35-82, <https://orcid.org/0000-0002-5611-5224>

Karychkovska Svitlana Petrivna Candidate of Pedagogical Sciences, Associate Professor, Associate Professor of the Department of Ukrainian and Foreign Languages, Uman National University of Horticulture, Instytutaska St., 1, Uman, 20301, tel.: (098)885-88-15, <https://orcid.org/0000-0002-0620-4392>

Chuchmii Iryna Ivanivna Lecturer of the Department of Ukrainian and Foreign Languages, Uman National University of Horticulture, Instytutaska St., 1, Uman, 20301, tel.: (050)441-82-67, <https://orcid.org/0000-0001-7393-8081>

IMPLEMENTATION OF PERSONALIZED LEARNING OF HUMANITARIAN DISCIPLINES IN HIGH SCHOOL AS A FACTOR OF IMPROVING THE QUALITY OF EDUCATION

Abstract. The article examines the features of personalized learning in the teaching of humanities in higher education institutions of Ukraine as an innovative technology for improving the quality of education. Today, various types and forms of education are becoming widespread in education, which is a leading condition for the comprehensive development of the individual, enrichment of his creative potential, a means of realizing abilities, as well as the growth of professional competence, improvement of previously acquired knowledge, skills and abilities.

The authors note that new conditions require new approaches. Today, it is important for every teacher to realize the task of preparing not formalistic students who are only able to reproduce the knowledge acquired in the learning process, but those who are able to think creatively, compare and analyze facts, and defend their point of view with arguments. They should have sufficient theoretical training, which they would be able to implement in practice in life and for further education. To be prepared for learning, working and living in a technological society, students need the ability to collect, understand, evaluate, synthesize and reproduce information and ideas, conduct original research, be able to take responsibility and solve problems, analyze and create a large volume of print and non-print texts in old and new media forms.

It is noted that in order to reveal the creative potential of students, to satisfy their personal and social interests, the teacher needs to possess methods that stimulate constructive and critical thinking, develop the creative abilities of the students of education. Achieving these tasks is possible only with an innovative, creative approach to the learning process. The authors emphasize that the use of personalized learning in institutions of higher education promotes better mastering of the key competencies, which is the main criterion for the quality of education. Personalized learning is an educational approach that takes into account the special needs, interests and strengths of each student and provides a unique learning experience based on the individual characteristics of the students.

Keywords: personalized learning, innovative learning tools, higher education, new societal challenges, improving the quality of education.

Постановка проблеми. Сучасна глобальна освітня система переживає період радикальних перетворень з погляду методів, інформаційного змісту та освітнього простору. Досить довго ця царина була максимально закритою відповідно до змін у суспільстві і мала репутацію однієї з найконсервативніших сфер людської діяльності. Сьогодні ситуація змінюється: найближче двадцятиліття стане епохою радикальних перетворень. Зростає розмаїття джерел знань та розширення доступу до них відкриває додаткові можливості для навчання, котрі можуть бути менш формалізованими та більш інноваційними.

Очевидним є той факт, що останні 30-40 років суспільство змінилося, зазнали змін і запити людей та корпорацій на освіту, що зумовило трансформування безпосередньо самої системи освіти. Проаналізуємо декілька основних причин: перша – це науково-технологічний процес, що сприяє автоматизації більшості процесів; друга – це зміна самої стратегії успіху, сучасне суспільство формує нові цінності, очікування та розуміння успіху; третя – сучасне молоде покоління має інші уявлення про успіх і

стратегію його досягнення, в яких освіта сприймається не як соціальний ліфт та інструмент вибудовування кар'єри, а як елемент своєї унікальної та неповторної долі, засіб реалізації творчого потенціалу особистості.

Сучасні виклики сприяли трансформації освітнього процесу та формуванню нових освітніх трендів:

1. Ключовою стає концепція навчання протягом усього життя. Швидкість та різноманіття змін збільшується і навчання стане основною діяльністю протягом усього життя.

2. Рівні можливості для всіх. Система освіти повинна забезпечувати рівні можливості навчання для всіх вікових категорій, враховуючи, що потреба в навчанні для людей старшого віку не менш актуальна, ніж для дітей, проте специфіка навчання для різних вікових категорій відрізняється.

3. Персоналізація процесу навчання. Кожна ситуація, проблема і виклик, з яким стикається людина під час навчання та в житті, унікальні, тому система навчання має бути індивідуальною, тобто програму мають підлаштовувати під людину, а не людину під програму.

4. Межа між навчанням та роботою зникає. Ми постійно навчаємося, коли працюємо, і ми постійно працюємо над собою, коли навчаємося. Тому майбутня система освіти має забезпечувати повну підтримку людині при розв'язанні будь-яких завдань протягом усього життя.

5. З'являються нові освітні простори. Бібліотеки, молодіжні центри, хаби стають саме такими новими просторами для розвитку неформальної освіти.

У досягненні цілей якісної освіти існує велика потреба в розробці розширеного бачення освітніх цілей, сприянні цілісним підходам до реорганізації змісту освіти та розбудові національного потенціалу в розвитку ключових компетенцій, необхідних для всіх здобувачів освіти через навчальний план оновлення в нових суспільствах, заснованих на знаннях 21 століття.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Все частіше предметом наукового пошуку українських науковців стає концепція персоналізації освіти. Дана тематика відображена в працях таких науковців: Л. Байбородова, Д. Єрмаков, Ю. Крупнов, А. Кондратенко, П. Кирилов, Н. Корякіна, А. Сбруєва, С. Янкевич, С. Якубов та ін. Найбільш активно концепцію персоналізації навчання розвивають британські науковці: Р. Міллер, Д. Харгрівз, Д. Хопкінс. Вивчають середовище з позиції ІТ-технологій такі зарубіжні науковці: Б. Брей, К. Маккласкі, Л. Патнайк, Н. Турман, К. Венугопал.

В інформаційно-інтенсивну епоху освіта зобов'язана реагувати на запити у двох напрямках: з одного боку, вона має передавати все більший обсяг знань і ноу-хау, що постійно розвиваються, адаптованих до цивілізації,

що керується знаннями; з іншого боку, вона повинна дозволити здобувачам освіти не бути перевантаженими потоками інформації, зберігаючи особистий і соціальний розвиток як цілі. Зміни у навчальній програмі стають все більш важливими, оскільки набуті знання повинні бути актуальними для окремих осіб і членів суспільства в їх теперішньому та майбутньому контексті. Тому виникає потреба у використанні нових технологій навчання, які сприяють розвитку особистісного потенціалу студентів і готують їх до нових викликів в майбутньому.

Метою даної статті є з'ясувати особливості персоналізованого навчання при викладанні гуманітарних наук у закладах вищої освіти України як інноваційної технології покращення якості освіти.

Виклад основного матеріалу. Персоналізоване навчання – це освітній підхід, який враховує особливі потреби, інтереси та сильні сторони кожного студента та забезпечує унікальний досвід навчання на основі індивідуальних рис. Викладачі та студенти працюють один з одним, щоб створити індивідуальний навчальний план. Персоналізований підхід до організації навчального процесу не обов'язково означає збільшення навантаження викладачів. Нова технологія покращує всі аспекти викладання: підтримує студентів із нижчими досягненнями, одночасно залучаючи більш здібних. Важливим аспектом навчальних планів є те, що вони створюються за допомогою спільного планування між викладачами та студентами. Це розширює можливості студентів і дозволяє їм брати участь у процесі навчання та брати на себе відповідальність за нього. Навчальні дії в межах програми можуть мати позитивний вплив на всі елементи навчання.

Персоналізоване навчання надає студентам додатковий досвід навчання, який трохи відрізняється від більш традиційного класу. Основні характеристики персоналізованого навчання:

- Заняття створюються відповідно до інтересів студентів;
- Зміст, стиль викладання та цілі планів занять орієнтовані на індивідуальні потреби кожного студента;
- Індивідуальний підхід до навчання студентів є високою мірою співпраці, оскільки студенти зі схожими стилями навчання або інтересами часто працюють разом у групах, що допомагає їм розвивати чудові соціальні, лідерські та комунікативні навички.
- Викладач витрачає набагато менше свого часу на лекції студентам і таким чином вони мають вибір, як і чого вчитися;
- Темп навчання регулюється відповідно до індивідуальних потреб студентів;

Персоналізовані стратегії навчання сприяють покращенню якості освіти і мають головні переваги:

1. Поліпшення академічної успішності. Технологія покращує стосунки між студентом і викладачем, дозволяє студентам займатися своїми інтересами та здобувати освіту у власному темпі. Як наслідок, успішність студентів помітно покращується.

2. Допомогає покращити навички спілкування. Він зосереджений на створенні та відпрацюванні таких навичок, як емпатія, спілкування, співпраця та творчість. М'які навички важливі, оскільки студенти готуються до професійного життя. Ніхто не знає, як нові технології змінять ринок праці в найближчі десятиліття, але прогнозується, що до 2039 року майже 30% глобальної роботи буде автоматизовано. І навички м'якого спілкування залишаться затребуваними в епоху підвищеної автоматизації. Таким чином, персоналізоване навчання робить людей готовими до виживання на невизначеному майбутньому ринку праці.

3. Заохочує співпрацю: аудиторія з персоналізованими можливостями навчання забезпечує ідеальне навчальне середовище, що сприяє високому рівню співпраці: викладача і студента, робота в групах, командна робота.

4. Покращений відгук студентів: персоналізований досвід навчання часто передбачає легкий доступ до технологій. Використання технологій дозволяє студентам розвинути навички самозахисту, а викладачу – швидше та частіше надавати зворотній зв'язок своїм студентам, що допомагає виявити та усунути прогалини в знаннях.

5. Педагоги можуть використовувати свій навчальний час ефективніше: персоналізований підхід передбачає використання персоналізованих технологій навчання, що допомагає викладачам витратити менше часу на адміністративні завдання та дозволяє їм витратити більше часу на якісне навчання та підтримку студентів в реалізації свого потенціалу. Стратегії онлайн-навчання допомагають викладачам скоротити час оцінювання. Персоналізоване навчання передбачає менше аудиторних лекцій, що дозволяє викладачам зосередитися на наданні індивідуальної допомоги студентам.

Багатьом студентам потрібні різні варіанти сприйняття інформації та осмислення ідей. Успішні персоналізовані навчальні програми базуються на принципі, що будь-яке програмне забезпечення, яке використовується у навчальному закладі, має забезпечувати однаковий рівень функціональності для всіх студентів, незалежно від їхніх унікальних здібностей.

Диференційне навчання зосереджується на сильних сторонах студента шляхом структурування завдань класу таким чином, щоб вони вимагали більш високого рівня критичного мислення, водночас дозволяючи діапазон відповідей, пристосованих до різних стилів навчання та готовності.

Традиційний підхід	Персоналізований підхід
<i>Стандарти та цілі навчання.</i> Студенти вивчають повний перелік фактів, понять і навичок	Студенти вивчають основний перелік критичних понять і навичок з варіантами додаткових знань на основі інтересів здобувачів освіти, здібностей і рекомендацій викладачів
<i>Демонстрація навчання.</i> Студенти виконують підсумкові роботи, призначені викладачем, зазвичай з об'єктивними запитаннями	Студенти обирають демонстрацію навчання різними способами, виходячи з інтересів, здібностей і рекомендацій викладачів
<i>Навчальний процес</i> Студенти проходять через встановлений набір занять і заходів на основі результатів оцінювання.	Студенти вибирають, як і коли вчитися, виходячи з інтересів, здібностей і рекомендацій викладачів
<i>Оцінка навчання</i> Студенти отримують заздалегідь визначений прохідний бал на підсумковому оцінюванні	Студенти проходять комплексне оцінювання через викладача, самооцінювання та оцінювання однолітками протягом навчального процесу, а також підсумкове оцінювання робіт на основі встановлених критеріїв, зазвичай описаних у програмі
<i>Роль співпраці</i> Робота з іншими рідко використовується	Групова робота є важливою складовою багатьох навчальних занять
<i>Роль самоспрямування</i> Студенти рухаються у власному темпі та відповідають за виконання завдань без безпосереднього нагляду чи підтримки	Студенти повинні приймати рішення про те, як демонструвати свої знання, як організувати та планувати проекти і заходи. Вони також повинні навчитися оцінювати власний прогрес і ефективно використовувати ресурси (іноваційні технології).

Аналізуючи таблицю варто зазначити, що навіть найкращим викладачам важко знайти час і ресурси, щоб запропонувати ефективно диференційоване навчання, використовуючи традиційний підхід. Персоналізований підхід допомагає викладачам надавати змістовне, диференційоване навчання, уникаючи непотрібної боротьби, економлячи час і розвиваючи навчальні здібності студентів. Технології можуть допомогти викладачам, коли вони приймають рішення щодо планування занять, групування студентів, просування навчального плану та програм онлайн-навчання.

Завдяки технології окремі здобувачі освіти отримують своєчасні відповіді, коли системи навчання вказують на те, що вони відстають або просуваються. Коли студенти просуваються від опанування простих до більш складних концепцій, викладачі можуть (а) розбивати проблемні питання для студентів, яким важко зробити наступний крок, або (б) ускладнювати завдання для тих, хто прагне до більших викликів [4, с. 25].

Диференційоване навчання – це навчання, адаптоване до навчальних уподобань різних студентів. Навчальні цілі однакові для всіх здобувачів освіти, але метод чи підхід до навчання різняться залежно від стилю навчання кожного студента (тобто візуального, аудіального, кінестетичного або їх поєднання). Щоб ефективно керувати класом, використовуючи диференційоване навчання, викладачі повинні ретельно організовувати процес навчання. Початкове та поточне оцінювання готовності та зростання студента є важливими для викладачів, щоб вони могли підібрати різні засоби навчання відповідно до зібностей та інтересів. Суть полягає в тому, щоб навчити студентів тому, що їм потрібно навчитися, а не тому, що вони вже знають,— розрізняти, коли конкретні діти чи види діяльності вимагають більшої чи меншої уваги [7].

Технологічні інструменти можуть запропонувати персоналізоване навчальне середовище, в якому студенти співпрацюють, взаємодіють із програмним забезпеченням, проводять дослідження, створюють проекти та спілкуються з іншими за межами своїх навчальних заходів [6]. Крім того, технологія надає студентам нові й ефективніші способи отримувати та взаємодіяти з контентом, а також різноманітні варіанти демонстрації того, чого вони навчилися. Інтернет пропонує студентам безліч інструментів для використання відповідно до їх потреб та інтересів. Замість того, щоб давати студентам пару варіантів, освітні вебсайти пропонують широкий вибір. Викладачі можуть поєднувати потрібні інструменти з потрібними учнями, допомагаючи диференціювати процес навчання.

Багато перешкод на шляху впровадження диференційованого навчання можна подолати за допомогою ефективного використання технологій. Технології можуть навчити викладачів задовольняти потреби студентів майже безмежною кількістю способів, через введення змісту, навчальну діяльність і можливості продемонструвати розуміння. І оскільки багато студентів приходять у навчальне середовище зі схильністю до безперервного використання технологій, технології можуть стати посередником, який з'єднає стосунки між викладачем і студентом, дозволяючи викладачеві зустрітися зі студентом у знайомій атмосфері.

Технологія також вирішує необхідність охоплення широкого діапазону змісту за короткий проміжок часу, зводячи до мінімуму необхідність

проходження кожного кроку навчального плану в досить повільному темпі, щоб навчати найповільніших студентів.

Технологічні інструменти можна розділити на п'ять основних освітніх областей: ресурси грамотності, вебінструменти, цифрові інформаційні ресурси, сайти соціальних мереж і системи управління навчанням.

Ресурси з навчання грамотності, такі як електронні книги, блоги та дискусійні форуми, можуть допомогти студентам навчатися, коли вони використовують свої бажані стилі навчання та теми, а також познайомити їх із кількома текстами на подібні теми. Інструменти синтезу мовлення, а також інші допоміжні технології можуть зробити ці ресурси доступними для широкого кола студентів.

Вебінструменти, такі як подкасти, вікі, медіа-редактори та агрегатори, дозволяють студентам демонструвати свої знання різними способами. Використання цих інструментів не тільки допомагає студентам розвинути важливі технологічні навички, але й надає їм способи поділитися своєю роботою та скористатися мотивацією автентичної аудиторії. Завдяки навчальній діяльності, ретельно розробленій відповідно до стандартів змісту, студенти можуть вибирати, як показати те, що вони вивчають, таким чином, щоб допомогти їм досліджувати нові технології та розвивати наявні навички.

Україна також має свій власний досвід у впровадженні персоналізованого навчання з використанням цифрових технологій. Деякі приклади освітніх установ та ініціатив в Україні включають:

1. Проєкт «Нова українська школа» є ключовою ініціативою Міністерства освіти і науки України та передбачає модернізацію шкільної освіти за принципами персоналізованого навчання. У рамках проєкту впроваджуються інтерактивні навчальні програми, використання цифрових технологій та індивідуальне планування навчального процесу.

2. Ініціатива «ЕдЕра» спрямована на розвиток електронного навчання в Україні. Вона передбачає створення електронних підручників та навчальних матеріалів, які можна використовувати в освітніх закладах. Це дозволяє забезпечити доступ до актуального та персоналізованого навчального матеріалу.

3. Проєкт «Велика освітня реформа» включає в себе ряд заходів для модернізації освіти в Україні. До них належать створення цифрових підручників, розробка онлайн-платформ для навчання та сприяння впровадженню інноваційних педагогічних методик.

4. Проєкт «eTwinning» є європейською ініціативою, в якій беруть участь українські освітні заклади. «eTwinning» сприяє партнерству та співпраці між учнями та вчителями з різних країн шляхом використання цифрових засобів. Це дозволяє створити персоналізовані навчальні проєкти та спільні навчальні середовища [2].

Уманський національний університет садівництва практикує онлайн-навчання, використовуючи такі освітні платформи як: Viber, Google Meet, Zoom. Викладачі Уманського національного університету садівництва вже не вперше використовують онлайн-платформи для передачі студентам необхідних умінь, знань та навичок. Велика кількість педагогічних працівників для дистанційного навчання використовувала освітню платформу MOODLE. Кожен викладач має свій електронний кабінет, тому завжди є можливість оновити лекційну чи теоретичну частину навчального плану, надаючи студенту актуальну інформацію. Студент, у свою чергу, отримує можливість ефективно та оперативно інформувати викладача про особливості курсу, здійснювати навчальний процес. Наприклад, в системі MOODLE є курс «Українська мова (за професійним спрямуванням)». Для студентів є посилання на відеоресурси та вебсайти різного рівня складності, додатковий матеріал для підвищення продуктивності, завдання із самооцінюванням та термінами виконання, проєкти, що вимагають групової роботи.

MOODLE — це модульне об'єктно-орієнтоване динамічне навчальне середовище, яке також називають системою управління навчанням (LMS), системою керування курсом (CMS), віртуальним навчальним середовищем (VLE) або просто навчальною платформою, яка надає викладачам, студентам і адміністраторам дуже просунутий набір інструментів для комп'ютерного навчання, включаючи дистанційне навчання. Moodle можна використовувати в навчанні школярів, студентів, при підвищенні кваліфікації, бізнес-тренінгах, як в комп'ютерних класах навчального закладу, так і для самостійної роботи вдома. Moodle — безкоштовна система з відкритим кодом. Він не лише безкоштовний, але й не потребує жодного платного програмного забезпечення для роботи. Тобто кожен навчальний заклад може впровадити не просто безкоштовну та найдосконалішу систему, а й повністю ліцензовану, не витрачаючи жодної копійки на придбання програмного забезпечення. Водночас будь-який навчальний заклад може внести зміни до кодексу відповідно до своїх потреб. Moodle є найдосконалішою та найпоширенішою системою такого призначення в Україні та світі [5].

Цифрові інформаційні ресурси дають студентам миттєві відповіді. Миттєвий доступ до енциклопедичних сайтів, подкастів, експертних веб-сайтів і блогів, а також до медіа-сайтів гарантує, що студенти зможуть ефективно взаємодіяти з контентом і експертами.

Вебдослідження є найпоширенішим використанням технологій у класах 21-го століття. Хоча студенти потребують значних інструкцій щодо критичного мислення щодо інформації, яку вони знаходять в Інтернеті, зрозуміло, що корисні та раніше недоступні ресурси можуть допомогти студентам вивчити практично будь-яку тематичну область. Різноманітність

цих ресурсів покращує та зміцнює персоналізацію навчання завдяки вибору студентів і рекомендаціям викладачів.

Сайти соціальних мереж, хоч багато викладачів їх часто не помічають і навіть відкидають, роблять доступними для студентів з особливими потребами мережу подібних студентів, а також викладачів та експертів. При належному нагляді та моніторингу студентів, які користуються цими сайтами, соціальні мережі можуть полегшити ізоляцію цих студентів. Мережеві сайти особливо цінні для студентів, які мають проблеми зі спілкуванням і чия зовнішність може заважати побудові конструктивних стосунків з однолітками та іншими. Удосконалення технологій у поєднанні з розширеною доступністю пропонують вчителям багато нових можливостей персоналізувати навчання для більшої кількості студентів ефективно та результативно.

Висновки. Ключовим принципом персоналізованого навчання є здатність людей обирати правильні інструменти для зобуття знань. Зі збільшенням функціональності пристроїв, а також здібностей людей використовувати програми та інструменти, які підтримують більш персоналізоване навчання, студенти можуть вибрати комбінацію різних засобів навчання для досягнення конкретної освітньої мети. Вони повинні використовувати інструменти, які є в їхньому світі сьогодні, щоб підготуватися до викликів завтрашнього дня. Соціальні медіа, онлайн-класи, мобільні пристрої та інші засоби допоможуть їм стати глобальними комунікаторами та цифровими людьми, здатними адаптуватися до швидкозмінливого світу технологій.

Щоб бути готовими до навчання, роботи та життя в технологічному суспільстві, студентам потрібна здатність збирати, розуміти, оцінювати, синтезувати і відтворювати інформацію та ідеї, проводити оригінальні дослідження, уміти брати на себе відповідальність та вирішувати проблеми, аналізувати та створювати великий обсяг друкованих і недрукованих текстів у старих і нових медіаформах. Персоналізована технологія навчання сприяє розвитку м'яких навичок і покращує якість навчання.

Література:

1. Андреас Шлейхер. Найкращий клас у світі: як створити освітню систему 21-го століття/ Переклад з англ. Ганна Лелів. Львів: Літопис, 2018. 296 с.
2. Вікторія Гуменюк. Чому персоналізація шкільної освіти системний виклик, а не тільки завдання вчителів. Режим доступу: <https://life.pravda.com.ua/columns/2018/10/4/233429/>
3. Персоналізоване навчання проти традиційного навчання: порівняння. Режим доступу: <https://ts2.space/uk/%D0%BF%D0%B5%>
4. Grant Peggy, Basye Dale. (2014). Personalized Learning: a guide for engaging students with technology. First edition. Eugene, Oregon. Washington, DC. 195 p.
5. L. Movchan, N. Komisarenko, E. Polishchuk, I. Chuchmii. Higher education in COVID-19 Pandemic in different countries. ICERI 8-9 November 2021. P. 2917-2924.

6. Moeller, B., and Reitzes, T. (2011). *Integrating Technology with Student-Centered Learning*. Education Development Center, Inc. Retrieved from www.nmefoundation.org/resources/personalization/integrating-technology-with-student-centered-learn

7. Moore, K., and Hansen, J. (2012). *Elective strategies for teaching in K–8 classrooms*. New York: SAGE Publications.

8. UNESCO and Education. Education 2030. (2017) Sustainable development goals. Published in 2017 by the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization 7, place de Fontenoy, 75352 Paris 07 SP, France URL: <https://unesdoc.unesco.org/ark:/48223/pf0000248136>

References:

1. Andreas Shleiher. Naikrashchyi klas u sviti: yak stvoryty system 21 stolittia (The World's Best Classroom: How to Create a 21st Century Education System) Translate from engl. Hanna Leliv. Lviv: Litopys, 2018. 296 p.

2. Viktoriya Humeniuk. Chomu personalizatsia shkilnoi osvity systemnyi vyklyk a ne tilky zavdannya vchyteliv. (Why the personalization of school education is a systemic challenge, and not only the task of teachers). Retrieved from: <https://life.pravda.com.ua/columns/2018/10/4/233429/>

3. Prsonalizovane navchannia proty tradytsiinoho navchannia: porivniannia. (Personalized learning versus traditional learning: A comparison). Retrieved from: <https://ts2.space/uk/%D0%BF%D0%B5%>

4. Grant Peggy, Basye Dale. (2014). *Personalized Learning: a guide for engaging students with technology*. First edition. Eugene, Oregon. Washington, DC. 195 p.

5. L. Movchan, N. Komisarenko, E. Polishchuk, I. Chuchmii. Higher education in COVID-19 Pandemic in different countries. ICERI 8-9 November 2021. P. 2917-2924.

6. Moeller, B., and Reitzes, T. (2011). *Integrating Technology with Student-Centered Learning*. Education Development Center, Inc. Retrieved from: www.nmefoundation.org/resources/personalization/integrating-technology-with-student-centered-learn

7. Moore, K., and Hansen, J. (2012). *Elective strategies for teaching in K–8 classrooms*. New York: SAGE Publications.